

РЕШЕНИЕ

№ 2352

гр. София, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 29.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6655** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на М. Д. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място], пл.П. С. №9 ап.7, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по с №21-0294-000131/29.04.2021г., издадена от началник ВПД РУ-Л., с която на основание чл.22 от Закона за административните нарушения и наказания и чл.171, т.2а, буква „б“ от Закона за движението по пътищата е разпоредено прекратяване на регистрацията на ППС–МПС автомобил – „О. К.“ с регистрационен номер М5248АТ за срок от една година, отнето е свидетелството за регистрация на МПС, №011075992, както и 2 броя табели с регистрационни номера М5248АТ.

В жалбата се сочи, че обжалваната заповед е неправилна, необоснована, незаконосъобразна, постановена при съществено нарушение на материалния закон и административно-производствените правила.

Жалбоподателят М. Д. Д., редовно призована, се явява лично, моли заповедта да бъде отменена.

Ответникът – началник ВПД РУ-Л.-ОДМВР-гр.М., редовно призован, не се явява, не се

представява.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 29.04.2021г. жалбоподателката управлявала собственият си лек автомобил „О. К.“, с регистрационен номер М5248АТ, в [населено място], по [улица],където била спряна за проверка от служители на РУ-Л.При извършената проверка за употреба на алкохол с техническо средство,Алкотест Дрегер 7510 №0094,същият отчел 1,43 промила.На жалбоподателката бил издаден талон за медицинско изследване №090880.За констатираното нарушение на чл.5, ал.3 т.1 от ЗДвП на М.Д. бил съставен АУАН с №405120.Със съставяне на АУАН,били иззети два броя регистрационни табели на автомобила с рег. [рег.номер на МПС] ,както и свидетелство за регистрация на МПС, №011075992.На основание АУАН№405120/29.03.2021г.,със заповед №21-0294-000131/29.04.2021г.,издадена от началник ВПД РУ-Л.,била наложена принудителна административна мярка-прекратяване на регистрация на ППС,на основание чл. 171 т. 2а б. „б“ от ЗДвП.С посочената заповед са отнети табели с регистрационен [рег.номер на МПС] ,както и свидетелство за регистрация на МПС, №011075992.Като доказателства по делото са представени справка–картон на нарушител/водач за жалбоподателката М. Д. Д. от електронния регистър на ОПП-М.;Заповед№3013-1411/07.06.2017г. на директора на ОДМВР-гр.М. за определяне на длъжностни лица от ОДМВР,които имат правомощия да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“ и т. 6 и АУАН 405120/29.03.2021г./копие/

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма,спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон.Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед,принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.В случая със Заповед№3013-1411/07.06.2017г. на директора на ОДМВР-гр.М.,е оправомощил да издават заповеди за прилагане на ПАМ, длъжностни лица от ОДМВР-М.-

полицейски органи по чл.142, ал.1, т.1 ЗМВР/по т. 7/ Началник на РУ-Л./Поради изложеното съдът приема, че оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган.Заповедта е издадена в предвидената в закона писмена форма,като са посочени фактически и правни основания за издаването ѝ.В словесната част на оспорената заповед за прилагане на ПАМ е посочено конкретно и точно, извършеното нарушение от жалбоподателката,като в АУНА е посочено мястото и времето на извършване на нарушението.Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването на административния акт.Редовно съставеният АУАН се ползва с доказателствена сила относно отразените в съдържанието му правнорелевантни факти,които съставляват основание за прилагане на ПАМ.Независимо, че двете производства са самостоятелни и се подчиняват на различен правен режим, имат общ правопораждащ факт - извършено нарушение на ЗДвП. При издаване на процесната заповед съдът приема, че е спазена установената от закона форма. В този смисъл ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС сочи, че е възможно мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед издаване на административен акт.Съдът приема,че в производството по издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.Нарушението на водача следва да е констатирано със съставен акт за установяване на административно нарушение, а съгласно [чл.189, ал.2 от ЗДвП](#) АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното.Съгласно чл. 171, т.2 а, б. „б“ от ЗДвП – се прекратява регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: б) с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.Налагането на принудителна административна мярка с оглед установеното от фактическа страна, е било задължително.В процесната заповед е посочено,че жалбоподателката е тествана с техническо средство за употреба на алкохол,което е отчело 1,43 промила,това обстоятелство не е оспорено, не са ангажирани доказателства оборващи горните констатации. От приложените документи по адм. преписка е видно ,че всички документи/АУАН,талон за изследване / са подписани надлежно от жалбоподателката без възражения.При спазване на [чл. 170, ал. 1 от АПК](#) и разпределението на доказателствената тежест, административният орган е доказал обстоятелствата, които изискват налагане на принудителната административна мярка по [ЗДвП](#).Жалбоподателката не е ангажирала доказателства за направено медицинско изследване, макар да и е издаден талон за такова изследване.Доколкото от фактическото описание на деянието е видно, че жалбоподателката е нарушила правилата за движение по пътищата, регулирани от ЗДвП, квалифицирано като виновно лично поведение по [ЗДвП](#), то приложената ПАМ не създава съмнение за приложимия закон, поради което не нарушава правото на защита на адресата на акта. Целта на ЗДвП е регламентирана в чл.1, ал.2, както и в чл.171 от Закона и тя е

опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата, както и преустановяването на административните нарушения, които от този вид са с висока степен на обществена опасност.

С оглед гореизложеното, според настоящия съдебен състав, обжалваната заповед е законосъобразна, издадена от компетентен административен орган, в изискуемата от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град III-то отделение, 34 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място], пл.П. С. № 9 ап.7, срещу Заповед №21-0294-000131/29.04.2021г., издадена от началник ВПД РУ-Л., с която на основание чл. 171 т. 2а б.,б“ от ЗДвП е прекратена регистрацията на ППС-автомобил „О. К.“, с регистрационен номер М5248АТ за срок от 1 година и е отнето свидетелство за регистрация на МПС, №011075992, както и табели с регистрационен номер М5248АТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

съдия: